

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Θδός Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αὐγούστου Μακέ : Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις Λαρ. Ἀνρίνου, (συνέχεια). — *Fortuné Boisgobey* : ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, μετάφρασις Αἰσώπου, (συνέχεια). — *Jule Descloreaux* : ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΙΛΗΜΑ, διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς σαγηνευτικῆς μυθιστορίας τὸ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, δημοσιευθήσεται ἕτερον ἔξοχον ἔργον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ΑΔΕΕΑΝΑΡΟΥ ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Λάμπρου Ἐνυάλου ὑπὸ τὸν τίτλον :

ΑΝΤΩΝΙΝΑ

Τὸ ὄνομα τοῦ περιπύστου συγγραφέως τῆς Κυρίας τῶν Καμελιῶν, τοῦ Μυθιστορημάτος τῆς Γυναικὸς καὶ τόσων ἄλλων ἔργων, ἐξόχως ψυχολογικῶν καὶ κοινωνικῶν, εἶνε ἀρκοῦσα σύστασις ὑπὲρ τοῦ νέου τούτου ἔργου, ὅπερ θὰ συγκινήσῃ καὶ θὰ τέρψῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο.

ΑΥΤΟΓΕΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

(Συνέχεια)

Ἦρχισε τότε νὰ ἐκφέρῃ κραυγὰς γοερὰς, χωρὶς νὰ συγκινήσῃ οὐδένα τῶν φυλάκων τῆς. Ἀπεναντίας ὁ προηγούμενος οὐλαμὸς ἔσπευσε τὸ βῆμα ὅπως ἀπομακρυνθῇ τῆς ἀμάξης, ὁ δ' ἐπόμενος ἐβράδυνεν ἐπίτηδες τὸ βῆμα διὰ νὰ μείνῃ ἡ αἰχμαλῶτος ἀπομεμονωμένη. Ἡ μαρκησία, ἥς τὸ θάρος καὶ ἡ ἀπάθεια πρὸς στιγμὴν ἐκλονίσθησαν, ἡσχύνθη διὰ τὴν δειλίαν τῆς καὶ ἀντὶ τῶν ἀνωφελῶν κραυγῶν ἀφέθη εἰς προσευχὴν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀμάξα ἔτρεχε μετὰ πολλῆς ταχύτητος εἰς τὰς σκολιάς ἐκείνας ὁδοῦς, αἱ συγκρούσεις καὶ οἱ τινάγμοι ἐγένοντο ἀνυπόφοροι καὶ ἡ μαρκησία δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ στοναχὴν, οὐχὶ πλέον φόβου, ἀλλ' ἄλγους. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἔκλινε πρὸς τὴν ὀπίσω μωλωπισθεῖσα ἐκ τῶν τινάγμων καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνόμισεν ὅτι ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ ἐκ τοῦ ἀλλοκότου καὶ ὀδυνηροῦ ἐκείνου μαρτυρίου.

Ἐνῶ ἡ ἔμμανὴς πορεία ἐξηκολούθει, ἱππεὺς τις ἐνεφανίσθη παρὰ τὴν θυρίδα, ἔρριψε βλέμμα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀ-

μάξης καὶ ἐκραύγασε μετὰ φωνῆς ὀργίλου εἰς ξένην γλῶσσαν λέξεις τινάς, ὧν ἡ μαρκησία δὲν ἐνόησε τὴν σημασίαν καὶ αἰτίνες ἀντήχησαν εἰς τὴν ἀκοήν τῆς ὡς μουσικὴ παράδοξος ἀλλοκότου ὀνείρου.

Ἡ ἀμάξα ἐσταμάτησε διατηρήσασα ἐπὶ τινὰς ἀκόμη στιγμὰς τὴν ἐλαττωμένην βαθμυδὸν ταλάντευσιν, ἥς παρέπεται ἡ ἰσορροπία.

— Πάσχετε, κυρία ; ἠρώτησε διὰ φωνῆς ἀσθενοῦς καὶ μετὰ προφορᾶς ξενοφώνου ὁ ἱππεὺς, ἀποκαλύψας ἀβροφρόνως τὴν κεφαλὴν.

— Κύριε, ἀποθνήσκω, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία προσπαθοῦσα εἰς μάτην νὰ τηρήσῃ ἀκίνητον τὴν κεφαλὴν ἐξηθρωμένη ἐκ τῶν τινάγμων.

— Μήπως προτιμᾶτε νὰ ἱππεύσετε ; ἐπανελάθεν ὁ ἄγνωστος ἢ ἄς δώσω ἓνα ἵππον.

— Ἴππον ! . . διατί, κύριε ; ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία, ἥς ὁ τρόμος ἠῤῥξησεν ἐκ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης προσφορᾶς.

— Διότι αἱ ὁδοὶ εἶνε εἰς κακὴν κατάστασιν καὶ δὲν δύναται νὰ διέλθῃ ἡ ἀμάξα, ἀπήντησε φλεγματικῶς ὁ ἱππεὺς ἐξ ακολουθῶν νὰ κρατῇ εἰς χεῖρας τὸν πῖλόν του, ἔχονεν δὲ νὰ διανύσωμεν μίαν λεύγαν ἀκόμη πλαγίου δρόμου πρὶν φθάσωμεν εἰς τὴν ὁδόν.

— Εἰς ποίαν ὁδόν, κύριε ; ποῦ μὲ φέρετε, παρακαλῶ ;

— Εἰς τὴν Παναγίαν τῆς Χάλης, κυρία.

— Εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Ὁράνζης ;

— Ναί, κυρία, εἶπεν ὁ ἱππεὺς μετ' ἐλαφροῦ μειδιήματος.

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε προδοσία ! Ποῦ εἶνε αἱ διαταγαὶ σας ;

— Ὁ ἱππεὺς δὲν ἀπήντησεν.

— Ποῦτος ἔδωσε αὐτὴν τὴν διαταγὴν ; ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, κυρία, εἶπεν ὁ ἱππεὺς, καταστέλλων διὰ τοῦ μανδυλίου του ὀξεῖαν βῆχα διασχίζουσιν τὰ στήθη του.

Ἡ μαρκησία συνήνως τὰς χεῖρας, μὴ δυνάμενη νὰ προσφέρῃ λέξιν.

Ὁ ἱππεὺς ἀπέμεινεν ἀπαθὴς καὶ ἐν εὐ-

σεβάσῳ στάσει, ὥσπερ ἤθελε ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν κυρίαν Μαιντενὼν καιρὸν ὅπως συνέλθῃ ἐξ ὁλοκλήρου.

— Δέχεσθε λοιπὸν τὸν ἵππον, κυρία ; ἠρώτησε, διότι ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι ἐπειγόμεθα.

— Εἶμαι λοιπὸν αἰχμαλῶτος ; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία ἀναμένουσα μετὰ τρόμου τὴν ἀπάντησιν.

— Ναί, κυρία ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἐκυρίευσεν τὸ ἰσχυρότερον φρούριον τῶν συμμάχων. Κυριεύουσι λοιπὸν καὶ αὐτοὶ τὴν πολυτιμωτέραν του σύμβουλον.

— ὦ, εἶπε μετὰ πικροῦ ἐλέγχου ἡ μαρκησία, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἐκυρίευσεν τὸ Μόνς διὰ τῶν ὀπλῶν ἄλλ' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, εἰς στρατηλάτης, ν' ἀρπάσῃ μίαν γυναῖκα διὰ προδοσίας ! . .

— Κυρία, γνωρίζω ὅτι αὕτη ἡ πράξις δὲν εἶνε ἱποτικὴ, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἤδη ὁ χριστιανικώτατος βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος ἔπαυσαν νὰ συμπεριφέρονται πρὸς ἀλλήλους ὡς ἱππῶται. Ἡ θέλωμεν νὰ συλλάβωμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον Λουδοβίκον ΙΔ' τὴν ἐσπέραν ταύτην, δὲν ἦλθεν ὅμως αὐτὸς εἰς Ἀγίον Γισλανόν. Συλλαμβάνομεν σᾶς, ἥτις ἀξίζει περισσότερον δι' ἡμᾶς ἀφ' ὅ,τι ἀξίζει τὸ Μόνς διὰ τὸν Λουδοβίκον ΙΔ'. Χαίρω πολὺ διὰ τοῦτο.

— Κύριε, ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία ἐγειρομένη ὅπως ἐξέλθῃ τῆς ἀμάξης καὶ ἐκλιπαρήσῃ τὸν ἄγνωστον ἐκ τοῦ πλησίον, κύριε, χορηγήσατέ μου μίαν χάριν ἐπιτρέψατέ μου νὰ εἶπω μίαν λέξιν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, πρὶν ἡ εἰδήσις τῆς ἀρπαγῆς μου διαδοθῇ.

— Συγγνώμην, κυρία, μὴ ἐνοχληθῆτε, εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετὰ ψυχρᾶς εὐγενείας.

Καὶ κατήλθε τοῦ ἵππου, ὃν εἰς ἱπποκόμος παραλαβὼν ἀπεμάκρυνεν. Εἰς ἐν αὐτοῦ νεῦμα, ὁ ἡνίοχος κατέλιπε τὴν ἔδραν του, οἱ ἐνοπλοὶ θεράποντες, οὔτινες ἦσαν Ὀλλανδοὶ ἐπίλεκτοι μετρηφισμένοι, ἀπεμακρύνθησαν καὶ ἐποθετήθησαν εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι βηματικῶν, ἡ δὲ ἀμάξα ἔμεινε τοιοῦτοτρόπως ἀπομεμονωμένη ἐν τῷ μέσῳ ἀπερᾶντου κύκλου στρατιω-